

Roma împlinește vedenia - Numărul cincisprezece

Proba finală: Trezirea în fața controverselor profetice a icoanei fiarei

Jeff Pippenger

2024-09-03

Suntem acum în perioada de testare a chipului fiarei, iar prima controversă profetică din istoria adventismului se repetă. În iulie 2023, Mihail, arhanghelul, a coborât pentru a trezi oasele moarte și uscate din Ezechiel, care zăceau ucise pe ulița acelei mari cetăți, Sodoma și Egiptul. Acolo, în capitolul unsprezece din Apocalipsa, ele sunt scoase din somnul morții prin revărsarea Duhului. În capitolul treizeci și șapte din Ezechiel, mesajul celor patru vânturi este identificat ca mesajul care transformă oasele moarte și uscate, care sunt identificate ca întreaga casă a lui Israel, în oastea Domnului. Profetul Daniel îi reprezintă pe cei doi martori uciși ai lui Ioan și îi reprezintă, de asemenea, pe cei din valea oaselor moarte și uscate, precum și pe fecioarele înțelepte din pildă.

Când milleriții au împlinit pilda, au recunoscut că experiența lor era reprezentată în pildă. Cei o sută patruzeci și patru de mii vor trebui, de asemenea, să recunoască faptul că fuseseră în timpul zăbovirii. Asemenea lui Daniel în capitolul al nouălea, ei vor trebui să recunoască faptul că au fost risipiți în țara vrăjmașilor, așa cum este reprezentat de cele șapte vremi din Leviticul 26, și să înțeleagă, de asemenea, chipul tainic al fiarelor al lui Nebucadnețar.

În fiecare dintre aceste linii este reprezentată o încercare profetică din Cuvântul lui Dumnezeu. Cei doi martori morți pe stradă sunt umpluți de Duhul pe măsură ce sunt înviați. Oasele moarte din cartea lui Ezechiel trebuiau să audă un mesaj profetic. Daniel studiasse scrierile lui Moise și Ieremia când a fost trezit la conștiința stării sale de împrăștiere. În capitolul doi, Daniel și cei trei prieteni au fost treziți în mod metaforic la faptul că fuseseră puși sub un decret de moarte, iar apoi lumina profetică, care fusese ascunsă și apoi desigilată, i-a izbăvit pe Daniel și pe cei trei prieteni ai săi. Fecioarele din parabolă sunt trezite de o „strigare” la miezul nopții. Milleriții au fost treziți când Hristos Și-a îndepărtat mâna de pe cifrele diagramei. În toate cele șase mărturii, un mesaj profetic este acela care îi trezește pe cei morți sau adormiți. Acesta produce apoi o testare în care, la încheierea procesului de testare, se manifestă două clase.

Pe temeiul acestor linii, se stabilește că, atunci când cei o sută patruzeci și patru de mii sunt treziți în zilele de pe urmă, este mesajul lui Ezechiel despre cele patru vânturi și al lui Moise despre împrăștierea de șapte ori din Leviticul douăzeci și șase. Este mesajul învierii care este adus de arhanghelul Mihail. Este mesajul visului tainic al lui Nebucadnețar despre chipul fiarelor.

Fecioarele sunt puse la probă în funcție de faptul dacă au untelemn, care este identificat drept „mesajele Duhului lui Dumnezeu”. Milleriții au fost treziți când au înțeles că erau identificați în Cuvântul profetic al lui Dumnezeu și, de asemenea, când au văzut că aceleași dovezi care i-au condus mai întâi să prevestească anul 1843, de fapt, indicau data de 22 octombrie 1844. Pe temeiul acestor linii, se stabilește că, atunci când cei o sută patruzeci și patru de mii vor fi treziți în zilele

din urmă, ei vor fi treziți la un mesaj profetic de încercare, care produce două clase de închinători.

Toate aceste linii își găsesc împlinirea desăvârșită și finală în perioada de testare profetică reprezentată de formarea chipului fiarei (al și pentru fiară). Acel test se încheie când timpul de probă se închide pentru fecioare la legea duminicală. Prin urmare, procesul de testare al chipului fiarei, care este în mod repetat reprezentat ca un test ce îi face văzuți pe cei care au înțeles mesajul care a fost desigilat, este reprezentat de toate aceste linii profetice. În Daniel 12, înțelepții care înțeleg sporirea cunoștinței parcurg un proces de testare în trei etape, reprezentat prin faptul că sunt curățiți, albiți și lămurii. Aceste trei etape sunt etapele convingerii aduse de Duhul Sfânt, reprezentând o convingere de păcat, de neprihănire și de judecată. Aceste trei etape sunt curtea, Locul Sfânt și Sfânta Sfințelor. Aceste trei etape sunt de asemenea reprezentate în cei trei îngeri din Apocalipsa 14, precum și în experiența lui Daniel și a celor trei vrednici din capitolul 1. Acolo au trecut mai întâi un test alimentar, apoi un test vizual, iar în cele din urmă au trecut al treilea test dat de împăratul de la miazănoapte — reprezentat de Nebucadnețar.

Cât despre acești patru tineri, Dumnezeu le-a dat cunoștințe și pricepere în toată învățătura și înțelepciunea; iar Daniel avea înțelegere în toate vedeniile și visele. La sfârșitul zilelor pe care le hotărâse împăratul ca să fie aduși înaintea lui, căpetenia famenilor i-a adus înaintea lui Nebucadnețar. Și împăratul a convorbit cu ei; și dintre toți nu s-a găsit niciunul ca Daniel, Hanania, Mișael și Azaria; de aceea au stat ei înaintea împăratului. Și în toate chestiunile de înțelepciune și pricepere despre care îi cerceta împăratul, i-a găsit de zece ori mai buni decât toți magii și astrologii care erau în toată împărăția lui. Daniel 1:17-20.

Ultimul dintre cele trei teste pentru Daniel și cei trei vrednici a fost un test impus de Nebucadnețar, tipificând astfel că testul profetic final pe care îl tipifică Daniel și cei trei vrednici privește Babilonul, căci Nebucadnețar era împăratul, iar în Isaia, capitolul șapte, versetele opt și nouă, se stabilește că un împărat, capitala unei națiuni și un „cap” sunt simboluri interschimbabile. „Capul” reprezintă capul Babilonului Modern în zilele din urmă. Acel „cap” din zilele din urmă este desfrânată din Apocalipsa șaptesprezece, care are scris pe frunte: „TAINĂ, BABILONUL CEL MARE, MAMA CURVELOR ȘI A URÂCIUNILOR PĂMÂNTULUI.”

Ultima probă profetică a celor o sută patruzeci și patru de mii este asociată cu o înțelegere corectă sau greșită a „capului” Babilonului modern din zilele de pe urmă. Proba lor finală include, de asemenea, înțelegerea faptului că Babilonul modern și Roma modernă sunt simboluri interșanjabile și, prin urmare, „capul” Babilonului modern este același „cap” în oricare dintre linii, căci ele sunt simboluri interșanjabile.

„Lumea este plină de furtună, război și dezbinare. Totuși, sub o singură căpetenie — puterea papală — oamenii se vor uni pentru a I se împotrivi lui Dumnezeu în persoana martorilor Săi.”
Mărturie, volumul 7, 182.

Daniel și cei trei tineri ilustrează că testul profetic final, căci este întotdeauna un test asupra profetiei, este un test cu privire la tema Romei, întrucât capul din zilele de pe urmă este puterea papală, tipificată de Nebucadnețar, primul cap al Babilonului, cel care i-a încercat personal pe Daniel și pe cei trei tineri. Controversa tipificată de Daniel și de cei trei tineri este, de asemenea,

prefigurată de prima controversă din istoria de temelie a Adventismului, așa cum este reprezentată pe diagrama din 1843, care a fost călăuzită de mâna Domnului și nu trebuia să fie alterată. Controversa reprezentată pe diagrama din 1843 a avut la bază identificarea lui Antioh Epifanes sau a Romei păgâne drept puterea care a statornicit vedenia din versetul paisprezece al capitolului unsprezece din Daniel.

În istoria zilelor de pe urmă, cei o sută patruzeci și patru de mii vor fi puși la încercare cu privire la înțelegerea lor profetică. Înțelegerea profetică este întemeiată pe mai multe linii ale profeției care susțin că testul final este de natură profetică. Testul va fi progresiv și se va încheia prin manifestarea a două clase de închinători.

Așa cum este reprezentat în Daniel, capitolul doisprezece, testarea începe când o nouă lumină profetică este desigilată, iar prima probă constă atunci în a mânca solia sau a o respinge. Acea probă este reprezentată de Daniel prin „curății”; următoarea probă, Daniel a numit-o „albiți”; iar procesul s-a încheiat cu a treia și ultima probă, reprezentată prin „încercați”. A treia și ultima probă este aceea în care cele două clase sunt „încercate”, și acolo se vedește dacă au untdelemn sau nu.

Capitolul întâi al cărții Daniel identifică în mod direct ultimul test și, prin urmare, Daniel identifică testul care este reprezentat drept „formarea chipului fiarei”, care este „testul pe care poporul lui Dumnezeu trebuie să-l treacă”, atât înainte ca „ei să fie pecetluiți”, cât și înainte ca „timpul de probă să se încheie” odată cu iminenta lege duminicală.

Proba privitoare la modul în care se formează chipul fiarei implică proba profetică a înțelegerii structurii profetice a uniunii triple. Balaurul, fiara și prorocul mincinos au o structură profetică specifică, întemeiată pe o multitudine de mărturii profetice. A înțelege cum se reunește uniunea triplă ca o singură putere profetică în zilele din urmă înseamnă a înțelege cum se formează chipul fiarei.

O ilustrare simplă, dar totodată complexă, a importanței înțelegerii modului în care icoana fiarei se formează în zilele din urmă este mărturia lui Pavel despre omul fărădelegii din capitolul al doilea al celei de-a doua Epistole către Tesaloniceni. Pavel tratează relația profetică dintre Roma păgână și Roma papală și, făcând aceasta, identifică faptul că „relația profetică dintre Roma păgână și Roma papală” este un subiect care evidențiază două clase de închinători.

Există o grupare care iubește adevărul despre „relația profetică dintre Roma păgână și Roma papală” și o altă grupare care nu iubește acel adevăr și, prin urmare, primește o amăgire puternică. Relația profetică dintre Roma păgână și Roma papală pe care a expus-o Pavel nu este decât unul dintre multele pasaje profetice care reprezintă relația dintre acele două puteri și, de asemenea, relația acelor două puteri cu Statele Unite.

Roma păgână este balaurul, Roma papală este fiara, iar Statele Unite sunt prorocul mincinos. Ahab este balaurul, împărat peste zece regi, care este căsătorit cu Izabela, desfrânată, cea care stăpânește peste o dublă categorie de prooroci mincinoși. Proorocii bărbați erau proorocii lui Baal, iar preoții dumbravei o reprezentau pe zeița Astarteea. Împreună, ei preînchipuie prorocul mincinos al zilelor de pe urmă, care face o icoană a fiarei, așa cum este reprezentată de preotese și

de proorocii bărbați.

Balaurul este Ahab, care este un simbol al celor zece regi din Apocalipsa, capitolul șaptesprezece, și este a șaptea împărăție dintre opt împărății. A șasea împărăție o constituie Statele Unite, profeții mincinoși ai Izabelei; a șaptea împărăție o constituie cei zece regi, Națiunile Unite, puterea balaurului; iar a opta împărăție, care este dintre cele șapte, este a cincea împărăție care a primit o rană de moarte, care este înviată ca a opta și ultima împărăție, care este fiara, căreia Statele Unite și, apoi, întreaga lume îi fac un chip, pentru ea și după asemănarea ei.

Capitolul întâi din Daniel identifică un test profetic final care implică înțelegerea Romei, așa cum este ea reprezentată în Cuvântul lui Dumnezeu. A Doua Epistolă către Tesaloniceni identifică faptul că testul profetic final include lumină cu privire la structura Romei moderne, așa cum este ea reprezentată prin relația profetică și politică dintre Roma păgână și Roma papală.

Capitolul al doilea din Daniel ilustrează faptul că există o taină care este desigilată în zilele de pe urmă și care îi pune la încercare pe cei o sută patruzeci și patru de mii, întrucât Daniel și cei trei tineri din capitolul al doilea îi reprezintă pe poporul lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. Taina profetică desigilată, care, prin urmare, îi pune la încercare, este visul tainic al lui Nebucadnețar cu privire la chipul fiarelor, reprezentând astfel ultima probă pentru cei o sută patruzeci și patru de mii, care este, așa cum a consemnat Sora White, „formarea chipului fiarei”.

Proba reprezentată de capitolul al doilea din Daniel se află sub amenințarea morții. Ca ilustrare a zilelor de pe urmă, ea confirmă învățătura lui Pavel, care a identificat puternica amăgire ce vine peste cei ce nu iubesc adevărul. În istoria lui Daniel, înțelegerea lui i-a salvat pe înțelepții Babilonului, însă după testul final al zilelor de pe urmă nu mai există perioadă de probă.

Fiecare element al controversii cu privire la Roma ca simbol, pe care l-am identificat, oferă o mărturie directă cu privire la controversa care este acum în desfășurare. Întrucât mișcarea pentru legislația duminicală își croiește acum drum în întuneric, Cuvântul profetic al lui Dumnezeu îi descoperă apropierea, deși foarte puține suflete sunt fii ai zilei, iar cei care nu sunt fii ai zilei nu sunt, prin urmare, conștienți că nisipurile timpului de probă se scurg cu repeziciune. Acest lucru are loc în contextul identificat de Sora White, în care mișcările finale vor fi rapide. În iulie 2023, Mihail a coborât pentru a-și ridica în picioare oștirea Sa puternică, dar, pentru a face parte din oștire, există o lucrare profetică ce trebuie mai întâi împlinită, iar aceasta se împlinește în mediul politic în care se formează icoana fiarei.

Lucrarea profetică ce trebuie împlinită include recunoașterea formării chipului fiarei. Studentul profeției trebuie să recunoască, prin evenimentele care au loc în istoria actuală, că factorii religioși și politici care dau naștere chipului fiarei în Statele Unite sunt în desfășurare. Studentul trebuie, de asemenea, să recunoască modul în care chipul fiarei este format, din punct de vedere profetic, așa cum este prezentat în Cuvântul lui Dumnezeu. El trebuie, de asemenea, să recunoască faptul că, pe măsură ce chipul fiarei se formează în Statele Unite, chipul lui Dumnezeu se formează în cei o sută patruzeci și patru de mii. El trebuie să înțeleagă paralela dintre istoria zilelor de pe urmă și cea a milleriților, în timpul dezvoltării mesajului Strigătului de la miezul nopții în istoria lor, când au fost treziți la realitatea că se aflau în vremea de așteptare din pildă și, prin urmare, ei înșiși sunt

fecioarele. Toate aceste trei elemente fac parte din testul profetic care a început să se desfășoare în iulie 2023.

"Rând după rând", fiecare controversă cu privire la Roma care s-a ivit în istoria adventistă a fost istorie sacră care se repetă în zilele de pe urmă. Controversa finală cu privire la Roma este consecința directă a refuzului poporului lui Dumnezeu de a se trezi la mesajul care a sosit în iulie 2023.

Dumnezeu Își va trezi poporul; dacă alte mijloace dau greș, ereziile vor pătrunde în mijlocul lui și îl vor cerne, despărțind grâul de pleavă. Domnul îi cheamă pe toți cei ce cred Cuvântul Său să se trezească din somn. A venit o lumină prețioasă, potrivită pentru timpul acesta. Este adevăr biblic, care arată primejdiile ce stau chiar asupra noastră. Această lumină ar trebui să ne conducă la un studiu sârguincios al Scripturilor și la o examinare cât se poate de critică a pozițiilor pe care le susținem. Dumnezeu dorește ca toate implicațiile și pozițiile adevărului să fie cercetate temeinic și stăruitor, cu rugăciune și post. Credincioșii nu trebuie să se rezeme pe supoziții și pe idei neclare cu privire la ceea ce constituie adevărul. Credința lor trebuie să fie întemeiată ferm pe Cuvântul lui Dumnezeu, pentru ca, atunci când va veni timpul încercării și vor fi aduși înaintea consiliilor ca să răspundă pentru credința lor, să poată da socoteală de nădejdea care este în ei, cu blândețe și cu teamă.

Agitați, agitați, agitați. Subiectele pe care le prezentăm lumii trebuie să fie pentru noi o realitate vie. Este important ca, în apărarea doctrinelor pe care le considerăm articole fundamentale ale credinței, să nu ne îngăduim niciodată să folosim argumente care nu sunt într-un tot solide. Acestea pot sluji la reducerea la tăcere a unui împotrivor, dar nu onorează adevărul. Ar trebui să prezentăm argumente solide, care nu numai că îi vor reduce la tăcere pe oponenții noștri, ci și vor trece proba celei mai atente și mai pătrunzătoare cercetări. În cazul celor care s-au instruit ca dezbătători există un mare pericol ca ei să nu mânuiască Cuvântul lui Dumnezeu cu nepărtinire. În fața unui oponent, efortul nostru stăruitor ar trebui să fie acela de a prezenta subiectele într-un asemenea mod încât să trezească convingerea în mintea lui, în loc să căutăm doar să dăm încredere credinciosului.

„Oricare ar fi înaintarea intelectuală a omului, să nu creadă nici pentru o clipă că nu este nevoie de o cercetare temeinică și neconținută a Scripturilor pentru o lumină mai mare. Ca popor, suntem chemați, fiecare în parte, să fim cercetători ai profeției. Trebuie să veghem cu stăruință, pentru a discerne orice rază de lumină pe care Dumnezeu ne-o va prezenta. Trebuie să prindem primele licăriri ale adevărului; iar prin studiu însoțit de rugăciune poate fi dobândită o lumină mai clară, care poate fi adusă înaintea altora.” Mărturii. Volumul 5, 708.

Protestanții din vremea lui Miller au refuzat să se supună regulilor gramaticii și au ales să ignore cuvântul „de asemenea” din versetul paisprezece, care, din punct de vedere gramatical, stabilește că „jefuitorii poporului tău” reprezentau o putere nouă care era introdusă în cursul evenimentelor prezentat în versetele în care se află versetul paisprezece. Uriah Smith a făcut exact același lucru când a ignorat dovezile gramaticale care demonstrează că împăratul de la miazănoapte din versetul treizeci și șase și, mai târziu, din versetul patruzeci, trebuia să fie același împărat de la miazănoapte care fusese subiectul încă din versetul treizeci și unu.

Astăzi, cei care susțin că Statele Unite sunt „tâlharii” apelează la un pasaj din scrierile sorei White care identifică puterea papală și Statele Unite drept cele două puteri persecutării principale ale zilelor de pe urmă și răstălmăcesc gramatica pentru a argumenta că referința la „lumea veche”, pe care sora White o folosește pentru a defini Europa, ar reprezenta de fapt trecutul istoric. Gramatica din pasaj dovedește că aceasta este o presupunere greșită, iar felul în care sora White folosește „lumea veche” în pasaj este în acord cu felul în care o folosește și în alte locuri din scrierile ei. Procedând astfel, ea este, de asemenea, în acord cu istoricii care folosesc expresia „lumea veche” în raport cu „lumea nouă” pentru a face distincție între Europa și Americi.

„Romanismul din Lumea Veche și protestantismul apostat din Lumea Nouă vor urma o cale similară față de cei care cinstesc toate preceptele divine.” Marea controversă, 615.

Din punct de vedere gramatical, expresia „will pursue” indică faptul că atât puterea reprezentată de „lumea veche”, cât și cea reprezentată de „cea nouă” „urmăresc” persecutarea poporului lui Dumnezeu în zilele de pe urmă, iar a susține că această propoziție se referă la „lumea veche” ca istorie trecută și la „cea nouă” ca la zilele de pe urmă este greșit din punct de vedere gramatical. „Rând după rând”, toate vechile controverse ale Romei îi învață pe studenții profetiei din zilele de pe urmă că, atunci când se trezesc, testul chipului fiarei va include un cadru în care se manifestă identificarea corectă a „jefuitorilor poporului tău”. Înțelegerea corectă a „jefuitorilor” este expusă pe diagrama pionierilor din 1843 și este, prin urmare, un adevăr de temelie, confirmat de autoritatea Spiritului Profetiei. Aceasta indică faptul că, atunci când studenții profetiei se trezesc la testul lor final, subiectul „jefuitorilor” va reprezenta, de asemenea, atacul final asupra adevărilor de temelie și asupra Spiritului Profetiei.

Vom continua aceste gânduri în articolul următor.